

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯೋಚನೆಯಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಮಗುವನ್ನೂ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಗೌತಮಿ ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಮಗುವೂ ಕೂಡ...' ಎಂದಿದ್ದ ಅಂಜನಾಪ್ರಭು ಕೋಲಿಯರ ಮಾತು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಎರಡನೇ ಸಂಬಂಧ ಎಂದರೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೆತ್ತ ಎಂಥವರಾದರೂ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಮಗುವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ 'ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬನ್ನಿ ನೋಡೋಣ...' ಎಂಬ ಸುಲಕ್ಷಣೆಯ ಮಾತು ನನ್ನ ಮಮರ್ತಂಗವನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದೂ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಗೌತಮಿಯನ್ನು ನೋಡದ ನಾನು ಈಗ ಇಂಥದೊಂದು ವಿವೇಕದಿಂದ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗಾದರೂ ಆಕೆಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆ ಈಗಿದೀಗಲೇ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಬ್ಬಲಿಯಾಗಿರುವ, ಪ್ರಜಾಪತಿ ಗೌತಮಿಯನ್ನೇ ತಾಯಿಯೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿರುವ ಹಸುಗೂಸು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಂದ ಗೌತಮಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗೌತಮಿಯೂ ನೋಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅವಳ ಅಕ್ಕ ಮಾಯಾಳಂತೆಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೋನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ನೆನಪನ್ನು ಮರೆಸಬಲ್ಲಳು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೋಲಿಯ ದಂಪತಿ ಬಂದು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಹೆಚ್ಚು ವಾದ ಮಾಡದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. 'ಆಕೆಯ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಠದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ' ಎಂದರೆ, 'ಅವಳನ್ನೇನು ಕೇಳುವುದು, ನೀವು ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಯಿತು...' ಎಂದು ಅಂಜನಾಪ್ರಭು ಕೋಲಿಯ ಮಗಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟರು.

ಪ್ರಜಾಪತಿದೇವಿ

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ಮೊಲೆಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಾನು ಶುದ್ಧೋದನನ ಮಡದಿಯಾದದ್ದು. ಅಕ್ಕ ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸಾವಿನಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಶುದ್ಧೋದನನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅನ್ನಿಸದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಪಾಲನೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಯೇ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶಾಕ್ಯರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಬಂದರೆ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಭವಿಷ್ಯ ಕರಾಳವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದಲೇ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಶುದ್ಧೋದನನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನಗೂ ನನ್ನ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂದು

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಕನಸು ನನಸಾಗಿ ಮಾಯಾದೇವಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳು. ರಾಜಕುಮಾರನ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯವೇ ಕಾಯತೊಡಗಿತು. ಚೊಚ್ಚಲ ಹೆರಿಗೆಗಾಗಿ ತವರುಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಮಹಾರಾಣಿ, ಕಪಿಲವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ಆದರೆ, ತವರಿನ ಸೆಳೆತ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಮೀರಲಾದೀತೆ? ಮಗಳ ಹಂಬಲದಂತೆ ದೇವದಹದಿಂದ ಬಂದ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಮೇನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯತೊಡಗಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ ಉಪವನದ ಚೆಲುವು ಮಾಯಾದೇವಿಯನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯೋಣವೆಂದು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಮಗಳ ಆನಂದ ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಹಿತಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ರಾತ್ರಿ, ಕತ್ತಲ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೆಂಚಲನ ಉಂಟಾದಂತೆ ಮಾಯಾದೇವಿಗೆ ಪ್ರಸವದ ವೇದನೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರನ್ನು ಕರೆಸಲಾಯಿತು. ಅಪಾರ ನೋವು, ತಳಮಳದ ನಂತರ ಪುತ್ರೋತ್ಸವವಾಯಿತು. ಬೆಳದಿಂಗಳೇ ಮಗುವಿನ ರೂಪ ತಳೆದಂತಿತ್ತು.

ಅನ್ನಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗುವಿನ ಆ ಮುದ್ದು ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಅಕ್ಕನ ಮುಖವೇ ಕಣ್ಣಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಆಕೆಯ ಮುಖ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ನೋಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಆಕೆ ಹೇಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅವಳದೇ ಕಣ್ಣು, ಅವಳದೇ ಮೂಗು, ಅವಳದೇ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು, ಅವಳದೇ ಗುಣ ಕೂಡ. ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಅವಳಂತೆಯೇ ಸೌಮ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ನಿಗ್ಧ. ಅವನ ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮುಗುಳುನಗುವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ಚಂದ. ಬಹುಶಃ ಮಗುವಿನ ಬಗೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧೋದನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಬೇರೆ ಯಾರೇ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಬಂದರೂ, ಆಕೆಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ಮಮಕಾರದಿಂದ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಈ ಮಗು ನಲುಗುವುದು ಶತಶತದ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೇ ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸವೇ ಕಲಿಸಿತ್ತು. ನನಗೇನೂ ಬೇರೆ ಗಂಡುಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದೇನೂ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಕ್ಕ ಮಾಯಾದೇವಿ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಒಂದು ಕೈ ಹೆಚ್ಚೇ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆಕೆಯ ಮೋಹ ಶುದ್ಧೋದನನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರದುದರಿಂದಷ್ಟೇ ಆತ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತೋರುತ್ತಿರುವುದೇ ವಿನಾ ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಾರಣಕ್ಕಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮೊದಮೊದಲು ಮರುಮದುವೆಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ, ನಾನೆಂದ ಕೂಡಲೇ ಯೋಚಿಸಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಲೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಜನಸಂಘವೊಂದರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಪತ್ನಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು

ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಮಾತೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶುದ್ಧೋದನನ ನಾಲ್ವರು ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಪ್ರಬುದ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರೂ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈದುನರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಹೆಂಡದಿರನ್ನೂ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡದಂತೆ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನಗಿಂತ ಹಿರಿಯಳಿದ್ದ ಅಕ್ಕ ಮಾಯೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೇನೋ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅನುಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮನುಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ನನಗೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಮೇಲೆಯೇ ಗುಲಗಂಜಿ ಗಾತ್ರದಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರೀತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದರು. ಆತನ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಎದ್ದಾಗ ಬಿದ್ದಾಗ ಆಗುವ ಒಂದೊಂದು ಗಾಯದ ನೋವನ್ನೂ ನಾನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು ಶುದ್ಧೋದನ, 'ನಾನೂ ಇದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಹರಿಸು ಮಾರಾಯ್ತಿ...' ಎಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಿಚಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುಟುಂಬಗಳಿದ್ದ ಶಾಕ್ಯರಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಲೇಖಿತವಾಗಿದ್ದ ಗೋತಮ ಎಂಬ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಸರೇ ನನಗೂ ಲೇಖಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಪಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಗೋತಮಿ ಎಂತಲೂ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿತ ಪಂಡಿತರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಗೌತಮಿ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದೇ ಪ್ರಜಾಪತಿದೇವಿ ಎಂಬ ನನ್ನ ನಿಜ ಹೆಸರನ್ನೇ ಜನ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಸದಾ ನನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನಂತೆ ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಲೇಖಿಸಿ, ಗೌತಮಿಯ ಮಗ ಗೌತಮನೆಂಬಂತೆ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ